MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III)

Klosterneuburg, Anfang 14. Jh. Seite 326r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

consūmauit ⁊ fidelr̃ de
dicauit. Qui trãsferre
illuc sancti m̃ris reliq̃as
non pro sua incredulita
te? ſ; pro ipſius honore
dubitaret. admonit⁹ per
quietē eſt. ne infidelıter
neglıgēt? quod fidelr̃ cre
didiſſet nullam fieri
uel de minutione cine
rum uel cōmotione m̃
broꝝ. ſpiritibꝫ quieſcē
tium iniuriā. quia ma
nifeſta res ēēt. ⁊ hoc m̃ri
bus ꝓficere ad honorē?
quod ꝓfiuſſ; credentibꝫ
ad ſalutē. Statimq; ta
li uiſione firmat⁹ reli
gioſis impatoribꝫ p̃cē
detulit? ac ſine mora il
la. quod tam pie popoſcerat
impetrauit. ut trãſlatas
ad baſilicā om̃i ſtudio
ꝑparatā ſc̃i uiri reliq̃as
non tam temerita uiola
ret. audaciā q̃m coleret
auidus ueneran tes ob
ſeq̃lla. Quod nūc huic
opuſclo ſupeſt. hoc negli
gentes om̃s intelligāt
audientes cauſam ſalu
tis nr̃e in fide ſtare. neq;
ſine cauſa dn̄m euglica
uoce dixiſſe. Credis hoc?
Cui cum reſponſū fuiſſ;.
credo. ait. fiat t̃ ſcd̃m fidē
tuā. non qd dn̄s cordis
ſcrutator ⁊ renū de illi⁹
credulitate neſciret ſ;
ut de his que de dn̄icis
uirtutibꝫ dicēntur. aut
de his que nobis tribui
poſcerem⁹. non debē nos
dubie credere ꝯmonet.
Unde quia ipſe ſaluator
de talibus uiris dix̃? ſi
feceritis uolūtatē meā.
iam nō dicā uos ſuos?
ſ; amicos. Et idem ſub
ꝓpħali uoce teſtat᷑ dicēs.
michi aūt ualde honora
ti ſūt amici tui dś. Et i